

a nicméně najednou padlo několik vystřelů do jednotlivých chodců na ulicích a byli také mrtví a ranění, jako v Jilemnici, Jičíně i jinde. Jak jsme slyšeli v rozhlase nejvíce škody natropili v Praze u budovy čsl. rozhlasu a v okolí potom na Václavském náměstí Muriem, to zůstane pro památku na naše přátelé a spojence ochránce. Snad jedno okno nebylo ušetřeno, omítka fasáda, římsy a potom i uvnitř skopy utrpěli nesmírné škody. Podle úředního odhadu bylo zjištěno na 80-90 milioňů jen v Praze a okolí a jenom hmotné škody odhadem zjištěno na mnoho 10 síték milionů. Nikde nikdo nerovdal příčinu k nějakému rákočku. Je jasné jaký jest ten sovětský voják na kulturní národ, snad ni voják ale i jeho velitelé. kdysi takto si počínali v přátelské zemi kde byl klid a pořádek a každý si šel na svůj zaměstnání.

Na mnoha místech byli na silnicích odstraňovány směrůvky aby se armády okupantu přivedli v omyl a smutek, tak se i stalo v Nové Pace že místo směrů Jičín táhla kolona vojska na Kumburk. V Praze dokonce smideli nápisy ulic i čísla domů, poněvadž byli zde obavy ze radikální výsramný a osob. Jak před těmito událostmi někteří členové kom. strany, kteří se cítili spolutvinnými byli rastrašeni, tak teď v této době viděli v okupantech ochranu. Tito byli přívrženci strany bývalého presid. Novobného.

Rozkaz vrchního velitele presidenta republiky směl, že všichni příslušníci naší armády čsl. nesměli opustit kasárna a tak nerovdal příčinu k nějakému rákočku což bylo všemi složkami uposlechnuto, dodrženo, jediné zachování kázně, klidu a pořádku musíme děkovat že nedošlo ke krveproliti, proto neměli nejmenšího důvodu k odbojnému rákočení. Velikou zásluhu mají zaměstnanci čsl. rozhlasu kteří nepřetržitě sramovali všechny obyvateli o všech událostech a nabádali, prosili lid aby se nikdo nemuchal vyprovokovat.

25 sypan

25 sypan byli vyřváni 4 představiteli našeho státu včetně s presidentem Ludv. Svobodou do Líně nad Tisou ke schůzce se sovětským vedením kde nedošlo k dohodě, načež byli vyřváni do Moskvy, kamž byli jednotlivě letadli odvezeni snad aby se nemohli domluvit k dalšímu jednání. Jedině že děkovat našemu pres. L. Svobodovi který neohroženě protestoval, vystoupil a zastal se svých druhů Dubčeka, Černíka a Smrkovského že raději volí smrt nežli by ustoupil nebo jednal bez svých druhů. Nad tímto jednáním se raránili vládcové Kremle, Moskvě a Brněně. Jelikož rus. Svoboda má všechna nejvyšší sovj. vyznamení a sám ovládá ruský jazyk nemohli jej nikterak raskočit a raskasit. Na konec se dohodli že

určitá část zůstane (pod nátlakem.)

Počet všech skupačnických vojsk byl odhadnut přes půl milionu mužů. Ty první oddíly byli odvolány, pravděpodobně vyměněny, na Sibiř, jelikož se přesvědčili o nepravdě která jim byla vnucena že jím byli ohroženi cizími vojsky se zájmem a on byl raději klid. Na ulicích, domech i železničních vagoncích byla slyšena hesla s provoláváním slávy Svobodovi a Dubčekovi a zase opačná. Ani vody nepodal, Lenin se probudil se ~~...~~ stáhněte domů nikdo

podat, Lenin ne probudí se ~~z mrtva~~, táhnele domu mirdo
vás mervat a mnoho jiných. Tak nám byly líčeny události politické jak
diskuse, televizi a rozhlasem v roce 1968. a podle toho bylo ovlivněno veřejné
mínění lidí, který byl ve většině promýšlen a nevěřil kdm události v naší
semě směřuj.

V srpnu bylo u nás provedeno veřejné cvičení CO (civilní obrana) při kterém
působili všechny složky, přírůmková, pořádková, technická a náchranná (čsl.
červeného kříže), průběh této akce byl uspokojivý, byl zde přítomen důstojník CO.
z ONV ze Lenné

Príčina CO

Dne 7. páří ráno jedoucí osobní vlak 725 b. ku Staré Pace vykolijil v pářinu v Chocholci, ke děkovat skutečnĕ náhodĕ že to bylo v tom místě, kdy by to bylo o 100 m dĕle, tak stroj (lokomotiva) byla nad Koberovím mostem kde je právě nejvyšší násep tratĕ. Byla zjištěna prasklá kolejnice na levĕ stranĕ směru jĕzdy, během dne byla sáada odstranĕna a tratĕ uvolnĕna tak, že kvĕceru vlaky jĕzdili jiĕ normálnĕ. Skutečnĕ velkĕ štĕstĕ že nedošlo ke kalaskofĕ.

Vykoljení vlaku.

28. října na památku 50. letého výročí naší československé samostatnosti Zásazení lípy
byla vsazena lípa svobody, nasazena je u Samoslužky. Nejdříve byl projev svobody
u pomníku padlých v I. světové války kde vzpomenu to všech obětí a naši
vesnice, pak odšel původ nahoru, kde při sázení byl projev a sdělováno
jak si máme vážit této památky a slib daný mládeži tuto opakovat.
Potom zazpívána čes. hymna Kde domov můj, slavnosti se zúčastnily
pořadníci, mládež, ostatních občanů nebylo tak mnoho. Nevím proč mají
mnozí lidé tak malé pochopení pro takovéto akce.

Úroda.

Úroda letošního roku, sklizená obilí i výnosy byli jistě uspokojivé i brambory se dost urodili a sklizeni jak to šlo; bylo nestálé počasí. Seno se sklízelo postupně ale na polích vymlácená sláma na mnoha místech růstala přes zimou, jelikož mokrá se nedala sklízet, takto i olamy shnilí. Potom bude nedostatek jak krmiva i steliva a užitků od dobytka bude podle toho vypadat.

Exkurze do
vých. Německa.

Když v červenci pořádal Technol. úřad do východního Německa
byl jsem vybrán abych jel sebou a dělal průvodce i tlumočníka. Jelikož
jsem na Protektorátu sloužil 2 roky, na poště v Drážďanech kam byl
iil této výpravy. Odjízď ráno v 6 h. směr Jičín - Mnichovo Hradiště - Líská
Lípa, první zastávka Bor u L. H. Prohlédnutí sklářské muzeum, lesní
hřbitov kde jsou pochováni Rumburské rebouřenci z I. světové války a r.
1918 sedm hrobů, pietně upravené. Dále přes Lískou Kamenici přímo na
Hřensko, kde byla přestávka, stánkové informace o průchodu na druhý den.
Odtud jsme nastoupili parníkem po Labi do Děčína u přístavu byla
naproti na řeku již železniční stanice Lchona na německé straně. Dále
autobusem do Ústí nad Labem a do nedalekých Gladitz kde v malém
parčíku jest pomník Přemysla otce. Na nicholu podstavce je rúchadlo
níže psak na jedné straně jest na bronzové desce obrar, jak poslové
kněžny Libuše předávají radost Přemyslovi stojícího u rúchadla s protínkem
párem volu a předávají mu knížecí šat. Na druhé straně rasí jak kněžna
Libuše přichází vsříc a vítá Přemysla na svém kraji. Potom jsme se
vrátili zpět do Ústí nad Labem kde jsme přenocovali v novém mezinárodním
hotelu 1. nocleh 50 Kčs.

Ráno ve 4 h. nastoupili cestu Hřensko abychom byli brzy na hranicích na
celnici, jelikož pořádji jak jsme předešli den zjistili byl již dlouhý řetěz
rúrných motorových vozidel a škoda stráty času dlouhým čekáním.
Kde po krátkém vyřízení celních formalit pokračováno Lázně Žandov
na nedalekou pevnost Klönikeim stojící na vysoké skále 1500 m nad
hladinou dole protékajícího Labem. Tato obruska pevnost sloužila za
II světové války jako vězení pro francouzské válečné zajatce, odtud se
také podařilo jednomu franc. generálu Giro (Žiro) náhodným způsobem
uprchnout. Zistá část sloužila také co úkryt Drážďanské obrarárny galerie.
Mnoho cenných a vácných obrarů bylo zde po dobu války uschováno.

Další zastávka město Píma staré pohraniční obchodní středisko, krátká
prohlídka a pokračováno na Drážďany. Byl jsem velice svěstar a hlavně
překvapen když jsme přijeli do středu města. Jak vypadalo tenkrát
před 25 lety a nyní. Zasmul jsem když jsme přišly na náměstí starý trh
Altmarkt, kde byli 4-5 poschoďové domy, dnes je tam jeden velký
panelák, v přízemí sručními obchody a restaurace, jídelny. Jinak všude
miseru, hrozná místa parkové úpravy, poněvadž tyto domy kteří byli při náletu
ze 12 na 13 února 1945 rozbořeny. Materiál odvezen, ostatní srovnáno se zemí.

Navštívili jsme tu světornáma obrarárnu Kvingu kde jsou jedinečné obrary.
vyprávěl magnetofon a v českém překlada nám bylo vysvětleno co ke kterému
obraru bylo napotřeba. Já však byl svěstar na místa kde jsem bydlel a sloužil
po tu dobu mého nuceného pobytu, tak ty domy co jsem bydlel řádný nenašel,
ani jeden všechno smizelo. Na novoměstském nádraží kde jsem sloužil bylo sice
trochu v pořádku ale zanedbané. Našel 1 pošťáka a 1 psani kteří mě
pomalí a velice se divili jak jsem se tam dostal a odvářil si sám prohlédnout
místo. Vypravovali co prožili při tom hrozném náletu který trval od půl noci
do rána. Za tu noc zahynulo více jak 235.000 obyvatel, odhad není přesný.
mnoho jich je ještě nemřelých a když někde kopou rákldy přicházejí
na lidské kosty (rozypané skelety, kryty).

Do tom hrůzném náletu hořelo město 5 dní a nocí, lidé mysleli že nastal konec světa nebo soudný den. To poujšla jedna vlna letadel za druhou. Za sto let nedokážou to postavit tak jak bylo dříve, vzpomínám si, kde je jejich bývalá chlouba. Samy němci říkali a přemýšleli že to byla odplata za naše Lidice a Anglické Bovenby.

1969.

Do celý rok střídavě a oblojně většinou převládalo sucho až do říjny, tak že i na mnoha místech bylo i vody poskrovnu. Stěchto důvody bylo nařizeno v vyšších míst sčítat elektrický proudem, jelikož na řčních přehradách v důsledku sucha bylo málo vody a parní elektrárny velik energie nemohli vyrobít násé pro nedostatek uhlí. I pro domácnosti byl omezen přívod uhlí. Stávalo se že před vánočními svátky i několikrát za den byl vypnut elektr. proud, stísná situace i v průmyslu a podnikách. Hned po všech svatých již napadl sníh 4. 11. a již pústal, nebylo ho však mnoho.

Počasí.

Možno říci celkově dobře, jak obilí, brambor i sena ale starý byli již slabě následkem sucha. Ovoce, hlavně jablek se urodilo hodně, švestek již méně ale uřálo všechno dobře. Chladný ale suchý podzim.

Úroda.

Otec:	ro.	matka:	
Jaroslav Tůma v Vrchovině	-	Eva Trýbalova rdjší	1 chlapec 1 dčve.
Vladimír Svoboda -"	-	Marie Trýbalova "	1 -"
František Ječný rdjší	-	Zvanka Jiráskova 81 "	1 -"
Petr Lír "	-	Věra Zahradníková 47 "	1 -"
Mirek Vírma "	-	Hana Rydvalova Borovnička	1 -
Josef Korda "	-	Jarča Kroupkova rdjší	2 "
Josef Petr a Vidomir	-	Zdena Týřarova 84 "	1 "
Lad. Jímka a Podlívina	-	Jarča Hlebrantova "	1 "
Karel Lírnek rdjší	-	Vb. Límunkova Dob. Olešnice	1 "
Mirek Svoboda "	-	Miluška Kordová rdjší	1 "

Narození.

František Ječný - Eva Jiráskova
Petr Lír - Věra Zahradníková

Tradby:

Frant. Kousal do Pardubic.

Naru koval

Zemřeli.

Anna Jodasová 110ro. Lánská ze Sludence 84. r. slabost srdce.
 Anna Šolcová 52ro. Mladkovská " 70 r. mozková mrtvice
 Anna Šolcová 21ro. Šorfová 78 r. sklerosa
 Anna Jeníková 113ro. Hlincůvová 82 r. slabost srdce
 Anna Malá 136 " Vedralová 70 r. srdeční mrtvice
 Anna Machová 141ro. Lehyňová J. Kacířka 81 r. slabost srdce
 Josef Trýbal ml. býv. pekař 163 61 r. mozková mrtvice
 Václav Tímek 74. 66 r. rakovina
 Anna Gebauerová 100ro. Štíhanková Trutínka 68 r. slabost srdce
 Václav Zahradník 167 na Veselce 78 r. " "
 Hynek Jirásko 80 80 r. " "
 Jan Jirásko 81 88 r. " "
 Marie Košťálová převezena do Liberce
 Václav Kaláb 130 " ml. Boleslav

Další zajímavosti: Dne 17. ledna 1969 se upálil v Praze před Nář. muzeem 21 letý student Jan Palach na namítnutí nesouhlasu s vývojem dnešní protiklady v době a situace. Všeobecně se všichni proměny mění tak, že události z loňského roku i ty nyní se opět usměřují a probyl. Sov. vojska je považováno za nutnost k udržení pořádku a všeobecního klidu. Vše vlády se také mění ministři i poslanci a četné delegace jelo do Moskvy na účelem podepisování různých smluv a dohod. Hlesla i nájise z loňského srpna jsou odstraňována spříkorem jako urážka Sovětu.

Pojezd:

V sobotu 5. července byl pořádán zájezd (pout) na Velehrad k uctění památky 1100 letům výročí smrti sv. Cyrila. Pořádal j. farář ze Staré Paky. Odjel ráno ve 3 h. tak aby chom byli přítomni na hlavní bohoslužby které se konaly na prostranství vedle chrámu. Účast byla ohromná odhadováno na 15.000 poutníků. Právě tu sobotu měla Zlatovce hradecká diecéze uctívání den. Počasí nám přálo a právě když jsme nastupovali do autobusu začalo pršet. Na oběd jsme jeli do Uherské hr. Kradišle, potom se jeli nedaleko města shlédnout vykopávky staroslovanské hr. chrámu (historické památky).

Pamětný chrám na Velehradě jest jedinečná památka umění stavitelského jak venku tak i uvnitř a bohaté výzdoba, délka chrámové lodi 80 m a šířka 35 m. V jedné prostorné kapli jest pochován arcibiskup Štěpán z Olomouce a na místním hřbitově odpočívá rektor Křesť. hradecké semináře prof. th. Závadský který v r. 1944 býval unás a vedl slovnost 50 letního kněství faráře Plichy. Poroději přisobil na Velehradě a osobní vedl vykopávky původního velechrámu, při těchto pracích se nachladil a následkem toho zemřel.

Dále bylo pokračováno směrem Olomouce, již z dálky bylo vidět na velickém kožci Hostýn, kam také směřovala naše cesta. Ačkoliv bylo dost dlouho odpoledne nechtěli jsme si nechat ujít takovou příležitost a možnost se tam podívat. V Bystřici pod Hostýnem jsme museli říkat na místní autobus který nás dovezl až nahoru. Škoda že nám zbývalo málo času a tak jsme se nemohli nahore dlouho zdržet a všechno řádně prohlédnout. Skutečně tu první pohled i krok do svatyně je ohromný na který se v životě nerapomíná to se musí vidět a prožít. Jak z velké dálky nad vchodem i nad hlavním oltářem uvnitř, zmraku sestupuje Panna Maria s Ježíškem, pravou nohu má již volně vykročenou a okolo jsou blisky. Dole pak, pod snárodružícím kopcem ležící Tataru obléhající hordy, chtějící útočit proti Moravanům kteří se uchýlili na kopce prosíce Matku Boží o ochranu a pomoc. Jak praví pověst, že noci stráž se bouře nastal mezi Tatary smutek, pokládali to za špatné znamení, tím bylo nebezpečí odvráceno. Nepřítel oděhl se zemi a tak Moravané od té doby uctívají tuto památku a děkují za všechna dobrodíní a milost.

Již se málem sblížalo, tak ještě na společné cestě jsme se zastavili na Olomouci v Hojeticích, kde krásně před vypuknutím II světové války byl dostavěn kostel. Opravdu zajímavá svlašnost, uvnitř zdobný mramorem dovozený se 27 semi v různých barvách, něco nádherného k vidění.